

Notat

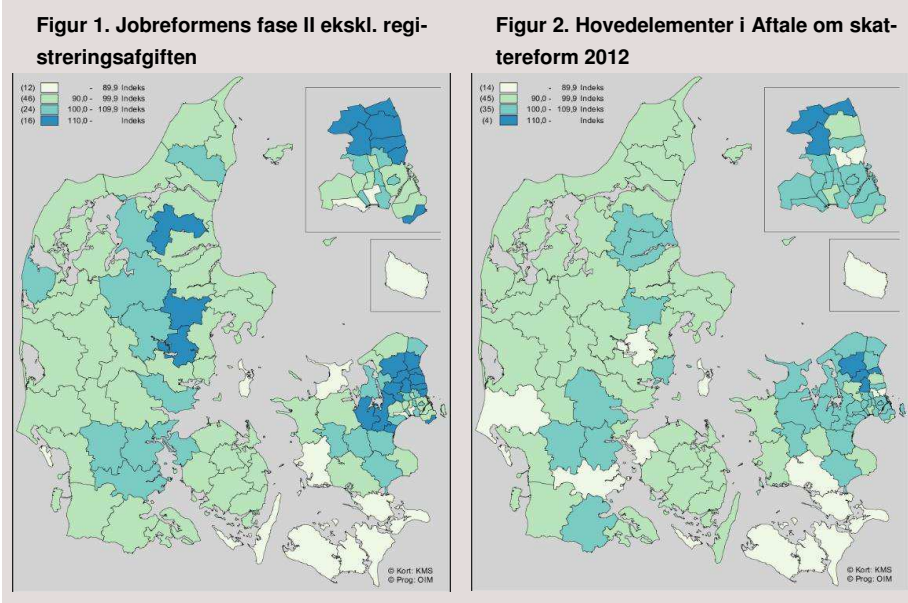
27. september 2017

J.nr. 2017-6166

Kommunefordeling af Jobreformens fase II sammenlignet med hovedelementer i 2012-skattereformen

Initiativerne i Jobreformens fase II (ekskl. registreringsafgiften) skønnes at indebære en gennemsnitlig fremgang i de disponible indkomster på 2,08 pct. for hele landet. Den gennemsnitlige fremgang for hele landet dækker over en kommunal variation, *jf. figur 1*, der viser den relative fremgang i de disponible indkomster i de enkelte kommuner som indeks af landsgennemsnittet. Især kommunerne nord og vest for København og vest for Århus oplever de relativt største fremgange i de disponible indkomster.

Gennemsnitlig fremgang i de disponible indkomst i forhold til landsgennemsnit
(indeks 100 = hele landet)

Anm.: Fuldt indfasede ændringer. Tal i parentes angiver antal kommuner i de enkelte intervaller.

Kilde: Lovmodelberegninger på en stikprøve på 33,3 pct. af befolkningen. 2014-data fremskrevet til 2018 med forudsætningerne i Økonomisk Redegørelse, august 2017

Også personskattelemperne i *Aftale om skattereform* fra 2012 havde en geografisk profil, hvor der var forskelle i indkomstfremgangen på tværs af kommunerne, *jf. figur 2*¹. Det bemærkes, at opgørelsen i figur 2 alene viser virkningen af de tre hovedelementer i 2012-reformen: Forhøjelsen af beskæftigelsesfradraget og indførelsen af det særlige beskæftigelsesfradrag til enlige forsørgere samt forhøjelsen af topskattegrænsen. Disse initiativer indebærer også tydelige forskelle i den gennemsnitlige indkomstfremgang mellem kommunerne.

Dette afspejler overordnet set, at nedsættelser af skatten på arbejdsindkomst uvægerlig vil have forskellig gennemsnitlig virkning mellem de enkelte kommuner, i det omfang der er forskelle i de gennemsnitlige indkomster mellem kommunerne.

Det bemærkes, at antallet af kommuner, der oplever en mindre fremgang end landsgennemsnittet (dvs. indeks mindre end 100), er det samme i de to betragtede reformer. Tilsvarende er det samlede antal kommuner, der har en højere fremgang end landsgennemsnittet (dvs. indeks større end eller lig med 100), omtrent det samme i begge reformer. Den primære forskel er, at der med Jobreform fase II er flere kommuner, hvor fremgangen ligger mere end 10 pct. over landsgennemsnittet (16 kommuner i Jobreform fase II mod 4 kommuner i Skattereform 2012).

Det skal ses i lyset af, at afskaffelsen af loftet over beskæftigelsesfradraget i Jobreform fase II gælder for hele indkomsten, mens forhøjelsen af topskattegrænsen i skattereform 2012 indebærer en maksimal skattelempe på ca. 9.500 kr. – svarende til skatteværdien af grænseforhøjelsen i kroner.

Sammenligningen skal i øvrigt ses med det forbehold, at ikke alle elementer i skattereform 2012 er medregnet i denne opgørelse.

¹ Opgørelsen omfatter forhøjelsen af beskæftigelsesfradraget, indførelsen af det særlige beskæftigelsesfradrag målrettet enlige forsørgere samt forhøjelsen af topskattegrænsen. Den geografiske fordeling er lavet med udgangspunkt i en sammenligning af indkomstbeskatningen i 2018-niveau mellem på den ene side en situation, hvor 2012-skattereformen er fuldt indfaset, og på den anden side en situation, hvor der ses bort fra ændringerne i beskæftigelsesfradraget og topskatten som led i 2012-skattereformen. Det skal understreges, at opgørelsen dermed adskiller sig fra de oprindeligt skønnede virkninger på det tidspunkt, hvor ændringerne blev vedtaget. Det skyldes bl.a., at opgørelsen bygger på 2014-data, hvor en del af de afledte adfærdsvirkninger som følge af 2012-skattereformen er indtruffet og dermed har påvirket indkomstniveauet og fordelingen. Dertil kommer, at de skatteinitiativer, der belyses, var en del af en større omlægning, der også indeholdt en række andre skatteinitiativer og finansieringselementer. Resultaterne skal ses i lyset heraf.